

– Politiskur glantrileikur upp undir val

Brandútsølan hjá Anfinni Kallsberg er politiskur glantrileikur upp undir val. Anfinn Kallsberg gjørdi júst tað sama upp undir valið í 1984. Tá vóru tað útróðrarmenn, sum fingi hansara studningsgávu, við tí úrsliti, at fløgurnar í útróðrarbátarnar gjørdist so stórar, at tær ikki kundu bera seg, segði Brynhild Thomsen m. a. í røðu síni á mótmælisfundinum fríggjadagin

– Fakfeløgini bera ótta fyri, at búskaparpolitikkurin hjá landsstýrinum fer at føra til enn ein húsagang – eina kreppu, sum vanligi løntakarinn skal gjalda, samstundis sum løntakarinn framvegis knúgvur undir byrðunum frá ógvusliga krakkinum fyrst í 90'unum, segði Brynhild Thomsen, journalistur, sum var ein av røðarunum á Vaglinum fríggjadagin.

Hon segði, at tað var einki minni enn eitt satt brotsverk framt móti fólkinum, tá ovurstóra privata skuldin hjá frekum og ódugnaligum vinnulívsmönnum við einum gandastavi bráðliga varð gjørd almenn.

– Fólk noyddust at rýma frá húsi og heimi, og tey stríðast og koma at strevcast í mong harrans ár framvið fyrri at gjalda sethúsaskuldina aftur til bankan, sum longu hevur selt hús teirra aftur til onkran annan fyrri fullan prís. Hesin Bankin, sum við millardum av okkara pengum varð bjargaður fyrri at sleppa spekulantum og studningsbarðnum undan húsagangi, fekk millið fyrri at selja bústykka, samstundis sum tit framvegis gjalda av upp á lánini til hesi somu hús við rentes rente. Lønmóttakarinn skal av við høvrt oyrta hann vinnur, tí tað er vinnulívið, sum skal sanerast bæði eina, tveir og trýggjar ferðir, segði Brynhild Thomsen.

Hon vísti eisini á, at

Landsstýrið, sum størsti arbeiðsgevarin í landinum, hevur móti sínum egna starvsfólki víst ein jarnharðan vilja til at skerja útreiðslurnar hjá landskassanum, samstundis sum Landsstýrið hevur góðtíkið nóg verkföll fyrri á henda hátt at spara nakrar krónur.

– Men tá talan er um aðrar samfelagsbólkar, sum áttu at fingið sína rimiligu og góðu inntøku frá sínum privatari arbeiðsgevarum, tá er einki ófört. Tá ber væl til at oysa 240 milliónir krónur úr landskassanum í beinleiðis og óbeinleiðis studningi.

– Tá tað snýr seg um at sleppa reiðarum, sum í ártíggjur hava spundið gull á fjarleiðunum uddan teirra skuld í skipunum, so ber væl til at grýta einar 50-70 milliónir úr landskassanum. Tá á heimaleiðunum hava somuleiðis fingið meiri enn hálvthundrað milliónir á hvørjum ári hesi seinastu fimm árin, segði Brynhild Thomsen.

Hon vísti eisini á, at hetta bert eru einstøk dømi um vantandi samanhangin í búskaparpolitikkinum og um vandamikla studningsmentalitetin hjá politikarum og vinnulívi. Núverandi samgonga rekur sama útgjargingarpolitikk og um vandamikla studningsmentalitetin hjá politikarum og vinnulívi.

– Førgu orðini um, at »vit mugu læra av kreppuni« hava ongantíð havt

nakað veruligt innihald, segði hon, og segði at tann sjálvrannsakan, sum er ein fortætt fyrri, at vit kunnu koma viðari úr kreppuni, varð kvald í einum eiti av eini kanning av 80'unum, har politikarar skulu kanna seg sjálvar og annars lata eyguni aftur fyrri tí valdsmissnýtslu og misrækt av embættum, sum fór fram hetta svarta tiggjuárskeiði.

– Tá talan er um at tak í egnan barm tagna rakstrar-rópini um dómarakanningar og rullandi høvd. Ístaðin heldur blinda liðið leiðina fram á síni oyðimarkarferð, og úrslitið er, at eingin av teimum grundleggjandi trupulleikunum í føroysku vinnulívi og samfelagsbúskapari eru loystir, og sami politiskur hugburður, sum endaði í eyðmýkjandi húsagangi, livir framvegis.

Brynhild Thomsen segði eisini, at hetta var ikki so lætt at siggja, nú fiskiskapurin hevur verið so góður, og virksemd vaksandi síðani svørtu árin 92 og 93, men hon helt, at vit ikki áttu at lata okkum lumpa.

Hon segði, at fiskastovnarir hava ment seg.

– Men teir skulu sjálvandi trýstast niður aftur í botn beinanvegin. Her skal einki drýggjast. Vit hava so nógv skip í flotanum, at vinnan er órentabul, hóast rokfiskiskap og niðurskrivingar av skipum. Alt ov lítið verður í part. Skipini vinna ov lítið, og sjófólkið fær ov lítið.

Men hóast hendan álvars-liga veruleika, sær landsstýrismáðurin í figgjamálum tað sum sína høvuðsuppgávu at fáa feliri fiskimenn heim aftur at manna hendan framanundan alt ov stóra flota. Tiltøk til tess at fáa rentabilitet í vinnuna er ein býur í Russlandi, segði Brynhild Thomsen.

Brynhild Thomsen vísti eisini á, at fiskivinnupolitikkurin er so illa lagdur til rættis, at eingin vón er hjá vinnuni at klára seg. Hon segði, at fiskavirkini á landi klára seg bert við almennum studningi úr Framtaksgrunninum, og Fiskasølan haltar við undirskoti triðja árið á rað og er eisini yvir-tikin av Framtaksgrunninum, sum onga nýggja alternatíva vinnu hevur skapt, hóast hetta skuldi vera hansara aðalmál.

Hon vísti eisini á, at góði fiskiskapurin og skjóti vøksturinn, í virkseminum hevur ókt munandi um inn-tøkurnar hjá okkara skuldarniðurbundna landskassa.

– Ótrúligt at hvørt oyrta nú skal gjarast út, uttan atlit til, at fiskiskapurin fyrr ella seinni minskar aftur, og uttan atlit til, at vit nú skulu gjalda milliardirnar aftur til danska statskassan.

– Men vit hava val á, og

tí er einki at vera ovfarin um. Heldur ikki, at samgongan nú letur skattalætta tiul ein einstakan bólk av lønartakarum og tekur hann fram um øll hini. Hetta er jú fyrsta stigidið til ta famøsu ætlanina hjá Fólkaflakkinum um at lækka allar lønirnar. Aftur fyrri siga teir, at vit fáa skattalætta. Men við ongari stýring av samfelagnum, við ongum vinnulívs- og fiskivinnupolitikkini fer samfelagsbúskapurin enn einaferð um koll, og tí er tað at halda fólk fyrri gjøldur at ditta sær at tosa um skattalætta. Heldur áttu teir at lært av dáragerðunum í 80'unum og farið at lisið uppá, hvat samfelagsstýring er fyrri nakað, segði Brynhild Thomsen.

– Men brandútsølan hjá Anfinni Kallsberg er politiskur glantrileikur upp undir val. Anfinn Kallsberg gjørdi júst tað sama upp undir valið í 1984. Tá vóru tað útróðrarmenn, sum fingi hansara studningsgávu, við tí úrsliti, at fløgurnar í út-

Hesar báðar kvinnurnar vit hvat tær skulu siga. Brynhild Thomsen tyktist eins stríðsfús, sum Ingeborg Vinther, formaður í Føroya Arbeiðarafelag

róðrabátarnar gjørdist so stórar, at tær ikki kundu bera seg.

– Men tað eru tit, sum standa her í dag, sum fingi toyggið fyrst í 90'unum og sum framvegis knúgva undir byrðunum. Og tá vit nú aftur siggja vandamikla útgjaringar- og studningspolitikk stíngja sín ljóta skort fram, sum hevur kostað okkum so dýrt, so mugu vit mótmæla so harðliga, sum vit kunnu. Tí vit vilja frábiðja okkum aftur at verða tveitt úr í eina so eyðmýkjandi kreppu, sum hesin politikkur førði til, og sum hevur etið seg inn í húðina á okkum øllum sum eitt brennimerki av skomm.

Lesið eisini røðurnar hjá Hildur Patursson, formanni í Føroya Pedagogfelag

Hildur Patursson, formaður í Pedagogfelagnum, Brynhild Thomsen, Ingeborg Vinther, formaður í Føroya Arbeiðarafelag, Vigdis Johannesen, formaður í Havnar Arbeiðskvinnufelag og Karl Johansen, formaður í Havnar Arbeiðsmannafelag

Mayland kalendarar

Vit hava allar vanligar Mayland kalendarar. T.d. hendan spiralkalendaran við einum degi á hvørjari síðu

TILBOÐ
39⁹⁵

griffilin
SMS • TEL 10840